

### **Chương 103: Trợ lý đặc biệt Dương là thần trợ công**

Lục Hoa Lương, “.....”

Cứ như vậy?

Đã nói sợ hãi đâu, đã nói cầu hẩn lưu lại đâu!

Cô gái này như thế nào không ra bài theo kịch bản!!!

Hẩn đều đã chuẩn bị tốt vẻ mặt, chỉ cần Hạ Vi Bảo mở miệng một cái, liền lập tức cố làm ra vẻ đáp ứng, kết quả cô gái này không nói hai lời cửa đóng sầm!

Trong lòng ghen một cổ tức giận, thế cho nên ngày hôm sau lúc Lục Hoa Lương đi làm, toàn bộ công ty đều gió lạnh tiêu điều.

Toàn thể nhân viên run bần bật.

Đặc biệt là Dương Túc, đã là lần thứ mười khóc la muốn từ chức.

Trước kia cũng không phát hiện boss nhà hẩn hi nộ vô thường a, như thế nào hiện tại mỗi ngày đều giống như tới kì kinh nguyệt.

Lúc mở họp, những cao tầng càng bị tra tấn lột một lớp da, sau khi tan họp đều là bò ra tới.

Lúc Dương Túc tổng kết hội nghị, thân thể run đến giống bị rét.

“Bo..... Boss, này..... Đây là.....”

Lục Hoa Lương ngẩng đầu, ánh mắt sâu không thấy đáy.

“Dương Túc, trước kia người nói có mấy nữ bằng hữu.”

Gi?

Dương Túc có chút phản ứng không kịp, không lý do như thế nào hỏi đến cái này.

“Không nhiều lắm, đại khái hai mươi mấy người đi.”

Sợ boss nhà mình nói hấn hoa tâm, vì thế Dương Túc vội giải thích, “Nam nữ yêu nhau thực bình thường, hiện tại không kết giao hơn mười hay hai mươi người bạn gái, cũng không dám nói chính mình là đàn ông ha hả, a.....”

Cười cười, Dương Túc đột nhiên câm miệng.

Quả nhiên phát hiện ánh mắt Lục Hoa Lương thực khiếp người!

Thảm!

Hấn như thế nào đã quên, boss nhà hấn một người bạn gái cũng chưa nói qua, trực tiếp nghe theo lời mẹ cưới Hạ Vi Bảo.....

Hơn nữa lấy tình huống của boss nhà hấn cùng Hạ Vi Bảo, phỏng chừng nộ hôn đầu tiên đều còn chưa có đi?

Lộc cộc ——

Dương Túc gian nan nuốt nước miếng, “Những người đàn ông chưa từng có bạn gái, không thể nói là đàn ông, mà là người đàn ông tuyệt thế, được phụ nữ hoan nghênh nhất. Loại đàn ông căn bã giống ta, cũng không biết bị bao nhiêu cô gái đập hư, cũng chưa người chịu gả cho ta, sợ đến Hiv, cho nên đến bây giờ ta còn cưới không được lão bà, ha hả, ha hả.....”

Lúc này Lục Hoa Lương mới thu hồi ánh mắt.

“Ta có bằng hữu, cùng lão bà hấn cãi nhau sau đó ngủ phòng khách, như thế nào mới có thể dọn về phòng ngủ chính.”

“Boss, người bị Thiếu phu nhân đuổi ra ngoài?”

Dương Túc trợn mắt há hốc mồm.

Sẽ không thảm như vậy đi.

Hắn cho rằng nhiều nhất chính là đồng sàng dị mộng, nộ hôn đầu tiên giống như đồng tử vẫn luôn giữ lại đêm giao thừa trong năm mà thôi, không nghĩ tới cư nhiên ngay cả phòng đều về không được.

Đáng thương, lẫn lộn thành như vậy.

Lục Hoa Lương mắt lạnh đảo qua, Dương Túc lưng như kim chích, “Ta nói bằng hữu của người bị hấn lão bà đuổi ra ngoài?”

Lục Hoa Lương hừ một tiếng, “Là tự hấn dọn ra ngoài.”

Dương Túc, “.....”

Boss a, trên đời cách chết nhiều như vậy, người vì sao lựa chọn tìm đường chết!

“Hấn vì cái gì muốn dọn đến phòng khách?”

Người ngốc a, phòng ngủ chính tốt đẹp không ngủ, ngủ phòng khách! Ngủ cùng nhau cơ hội mới nhiều a, buổi tối lật người một cái hoặc là giả bị mộng du gì đó, ôm một chút, hôn một chút sờ một chút, không phải tới tay sao.

“Chuyện người khác ta làm sao biết, người quản nhiều như vậy làm gì, hiện tại là ta hỏi người hay là người hỏi ta?”

Dương Túc lau mồ hôi một phen, không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là boss nhà hắn lại ngạo kiêu, giận dỗi dọn đi phòng khách. Nghĩ Thiếu phu nhân chủ động tới năn nỉ, lại không nghĩ lại dọn cục đá đập chân, trở về không được đi.

“Boss, người như vậy không được a.....”

Lục Hoa Lương ánh mắt lạnh băng, Dương Túc lập tức sửa miệng.

“Ta nói bằng hữu của người, như vậy không được a, vừa chiến tranh lạnh vừa giận dỗi, Thiếu phu nhân căn bản..... Ta nói phu nhân bằng hữu người, trong lòng cô căn bản không có người, làm lại nhiều người ta cũng cho rằng người..... cho rằng hắn động kinh a.”